

Και ἴστην Κορυθαὶ δὴ πάη, ποῦ καθὼς μᾶς λέν πολλοὶ  
προσφιλεῖς μας Ἴταλοί,  
εἶναι κέντρον ἀπὸ χρόνια  
τῆς Ἀλβανικῆς παιδείας,  
τῆς ἀφθίτου κ' αἰδίας,  
ποῦ χορταίνει μακαρόνια.

Ἄνευρέθη δὲ καὶ μία  
Ἀλβανῶν Ἀκαδημία  
σὺν κ' αὐτῆν τῶν Ἀθανάτων.

Καὶ διδάσκει ἔκει πέρα  
κάθε τέχνη νεωτέρα  
τῶν πλιαταικολογημάτων.

Τί λογάδες Ἀλβανοὶ  
κ' ἀπὸ γράμματα πλημύρα,  
ποῦ μὲ χάσκον μένεε στόμα.

Καὶ πλουσιῶς ἀφθονεῖ  
Λιάπηδων λογίων ψεῖρα,  
Γκέγκηδων λογίων βρῶμα.

### Β.

Φ. — Κι' ὅ Στρατηγὸς Ἀμέλιο δὲν παύει νὰ κορώνη  
κ' ἀπογραφεὶ σκορῶνει,  
καὶ τοὺς Ροδίους Ἴταλοὺς γυροεῖ, νὰ τοὺς βγάλῃ  
κ' ὅλοι τοῦ λένε: Στρατηγὸς, κἀνὰ νὰ ζήσης κ' ἄλλη.

Ξέρεις πῶς οἱ φρατέλοι μας, ποῦ κάνουν τοὺς τρα-  
[νοῦς,  
ἐπήγαν γιὰ κατάκτησι καὶ ἴστους Ἀβησσυνοὺς,  
κ' ἔκει τοὺς βρῆκαν συμφροαῖς, ὅπου καθεὶς τῆς ξέρει,  
κ' ἂν θέλῃς ῥώθησε γι' αὐταῖς τὸν δόλο Βερατιέρη.

Γνωρίζεις βέβαια καὶ σὺ πῶς ἔχουνε μανία  
μὲς ἴστην Ἀβησσύνια  
τῶν πολεμίων, Περικλῆ, νὰ κόβουν τάμελέτητα,  
καὶ θεωροῦνται λάφυρα πόλεμιον ἀπαράιτητα.

Ξέρω πολλοὺς ἀποκοπὴν τοιαύτην ὑποστάντας,  
μὰ καὶ γιὰ τὸν Ἀμέλιο, τῆς Ρόδου τὸν ἀσίκη,  
μὲς ἴστα πολλά περιεργα μοῦ γράφουν ἐκ τῆς Τάντας  
πῶς ἐπαθε ἴστην Ἄδουα τέτοιο μασκαραλῆκι.

Ὅμως αὐτὸ τὸ κόψιμο, καὶ μὲνε Περικλέτο,  
δὲν τῶδα μὲ τὰ μάτια μου, μήτε τὸ βεβαίονω,  
μήτε μορεῖ νὰ πιστευθῇ, καὶ μᾶλλον ὑποθέτω  
πῶς ἴσως νὰ τοῦ τῆβγαλε κανέννας ἀπὸ φθόνο.

Π. — Δὲν ἴντρέπσαι, ξετοίπωτε;  
ποῦ νῦν αἰδημοσύνη;  
ἐν τοῦτοις ἄμοις τίποτε  
δὲν λὲς γιὰ τὴν Εἰρήνη.

Φ. — Ὅταν μετὰ τῶν ἀγώνων  
τὰς θυσίας, ἀδελφέ μου,  
σ' ἐπαρκεῖ νὰ μείνης μόνον  
μὲ τὴν δόξα τοῦ πολέμου,  
τότε σοῦτα καὶ σοῦ λέω πῶς Εἰρήνη θὰ φανῇ  
καὶ πολέμιος καθέννας πρῶτος φίλος θὰ γενῇ.

Σύμμαχοι μᾶς πολεμοῦ,  
μὲ συμμαχοὺς πολεμοῦμε,  
ποῦ πολὸ μᾶς ἐκτιμοῦν  
καὶ πολὸ τοὺς ἐκτιμοῦμε.

Καὶ τραβοῦμε κάθε τόσο τῶν παθῶν μας τοὺς ταρῶ-  
καὶ μ' ἐκείνους πολεμεῖς, [χοῦς  
ποῦ μᾶς ἔχουνε συμμαχοὺς  
καὶ τοὺς ἔχομε κ' ἔμειε.

Ὅλο λόγια ζαχαρένια, φιλοφρονησις καὶ χάδι,  
τίποτα δὲν μᾶς χωρίζει,  
κ' ὅ Σαβῶφ μᾶς φοβερίζει  
πῶς θὰ μ' ἴπῃ μὲς ἴστην Ἀθήνα κ' ἔνταντ' ἴστο Βελι-  
γράδι.

Τέτοια κ' ὅ Σαφκὲν ἔβροα, μὰ τὸ τουρωλῶτο τοῦ φέσι  
ὁ καθεὶς γνωρίζει τώρα ποῦ κατήγησε νὰ πέση,  
κ' ἴσως εἶσι καταντήση μὲ τὸ διάβα τοῦ καιροῦ  
καὶ τὸ δοξασιὸ καλὰ καὶ τοῦ Σαβῶφ τοῦ τρομεροῦ.

### Γ.

Π. — Ἐνθ' τέτοια μοῦ μιλεῖς  
Ξαναβλέπω ἴστα Ἀθῆνας  
τόσους τόσους προσφιλεῖς,  
ὅπου δὲν τοὺς εἶδα μῆνας.

Καὶ ξαναβλέπω μὲ χαρὰ τὸν Νίκο τὸν Δουμημάτη...  
μὰ Φῆμη τραγουδεῖ πολλὰ γι' αὐτὸν τὸν στρατιώτη,  
Μακεδονία κ' ἴπῃσι οὐρακίσει κ' ἔξυμνεῖ  
μᾶς μεγαλότολμης καρδιᾶς παλληκαριὰ σεμνή,  
ποῦ τὴν ἔγνωζον Γιαννιτωδῶν, Σαρανταπόρον μὰ-  
[χαις,  
κ' ἴπῃ κορυφαῖς τῶν Μπιζανῶν καὶ τῶν Αὐθῶν [χαις,  
[χαις,

κ' ἴσα παιδιὰ πολέμησαν μὲ τοῦτον ἔκει πέρα  
καὶ τοῦ πολέμου τὴ φραγὴ τὸν εἶχαν σὺν πατέρα.

Καὶ τότε πρὶν ἀκόμη τὸ γένος σηκωθῇ  
ὡς κατετὰν Ἀμόντας πῆγε νὰ κτυπηθῇ  
μὲ τωρινούς συμμαχοὺς, κ' ἔκει γεμάτα θάρρους  
ἴβροντήσαν τάρματα του,  
κ' ἔπερσε κ' ὅ Χάρος  
πολλὰ φοραῖς μ' ἴπροστα του.

Καὶ καμπόσαι ποικιλίας,  
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Ἰστὺς ἐν Ἀμβέρση φοιτητάς,  
κλεινῆς Πατριῶς ζηλωτάς,  
στέλλει κ' ὅ γέρο-Φασουλῆς θεορὴν εὐχαριστιαν,  
καὶ νοῦ, ψυχῆς καὶ σώματος τοὺς εὐχετ' εὐρωστίαν.

Λεωνίδα Πί Κωστήκη, ἐπιστήμονος τὰ μάλα,  
Φροντιστήριον σπουδαῖον, ποῦ πρωτεύει μὲσα ἴστ'  
[ἄλλα.

Εἰς αὐτὸ διδασκαλία νομικῶν καὶ δικηγόρων  
καὶ προπῶνις μεγάλη γιὰ πτυχία διδασκίτων.  
Φροντιστήριον τρώνει πρὸς ἐξάσκησιν σπουδῶν...  
αἴψων δέκα, ἴστου Ἁγίου Κωνσταντίνου τὴν δδόν.

Λεωνίκο Δωδεκανήσιον Γερασίμου τοῦ Δρακίδη,  
ποῦ μεστὸν φιλοπατριὰς  
ἀκριβεῖς πληροφορίας  
περὶ τῶν νοσιῶν μᾶς δίδει.

Ἄβραμοπούλου καὶ Λουμπῆ τὰ παγωτὰ καὶ πάλι  
παράποτε περίφημα κ' ὅ Φασουλῆς τὰ ψάλλει,  
κ' ἔφετος τοὺς εὐχαριστεῖται τοῖστέιλαν καμπόσα  
κ' ἔδρόσιαν τῶν φίλων του καὶ τὴν δική του γλῶσσα.